

TÜRK ÜNİVERSİTELİ KADINLAR DERNEĞİ İSTANBUL ŞUBESİ

SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ RAPOR

Derneğimizin web sitesinde mevcut olan KVKK kurallarını okudum, açık rıza veriyorum ve kabul ediyorum.

Projenin Adı: Umutlarımız El Ele

Proje Yürütücüsü: Ekin

Proje Tarihi: 3 Eylül – 13 Eylül 2023

Proje Uygulama Bölgesi: Yaylıca Mah. Samandağ, Hatay

Yaylıca en yakın il merkezine 30 dakika uzaklıktadır. Burada halk hem kız çocuklarının hem de erkek çocuklarının eğitime önem vermektedir. Topraklarının tarıma elverişli olmasından dolayı halk tarımla uğraşmaktadır. Herkes kendi toprağını ekip, biçer ve besin kaynaklarını kendileri sağlarlar. Gelenek göreneklere önem veren ve her sene bu gelenek göreneklerin yaşatıldığı bir yayla yeridir. Eskiden köy olan fakat yeni belediyeler kanununa göre değişiklik yapılarak Yaylıca Mahallesi olarak resmiyete geçen küçük bir yerleşim yeridir. Küçük bir yer olması nedeniyle herkes birbirini tanır dolayısıyla sosyal ilişkiler gelişmiştir. Aynı zamanda insanların bir kısmı ticaretle ve küçük zanaat işleriyle uğraşmaktadırlar. Depremden sonra bu mahallenin biraz göç verdiğini rahatlıkla söyleyebilirim.

Projeye Katılan Çocuklar:

Emir – 10 yaş / Yaylıca İlkokulu

Selin – 9 yaş / Yaylıca İlkokulu

Elif – 8 yaş / Yaylıca İlkokulu

Ada – 8 yaş / Yaylıca İlkokulu

Fatma – 8 yaş / Fidanlı İlkokulu

Hasan Hüseyn – 8 yaş / Yaylıca İlkokulu

Seyit Ali – 8 yaş / Yaylıca İlkokulu

Proje için oturduğumuz mahallede bulunan öğrencilerden ve babamın öğretmenlik yaptığı ilkokuldan öğrenciler seçtik. Seçtiğim öğrencilerin aileleri beni ve ailemi tanıdıkları için projeye ve bana güvenmeleri konusunda sıkıntı yaşamadık. Projeyi ilk defa yapacağım için çok heyecanlıyım. Kardeşlerime projenin detaylarını ve 10 gün boyunca neler yapacağımızı anlattığımda gözlerindeki parıltı beni de çok heyecanlandırdı. Normalde projeyi mahallede bulunan okulun bahçesinde yapacaktım fakat okul yolu biraz yokuşlu ve biraz uzak olduğu için 10 gün boyunca onları yormak istemedim. Onun yerine öğrencilerin evine yakın olan eski belediye binasını seçtim. Bu sayede etkinlik alanına gelmelerinin de ayrıca kolay olacağını düşündüm. Etkinliklerimizi bu eski belediye binasının bahçesinde yapmaya karar verdim. Gündüz sıcak olduğundan dolayı etkinlik saatinin akşamüstü 4-5'te olmasını uygun buldum. Bu sayede çocuklar sıcaktan etkilenmeyecekti. Bu kararları çocukların ailelerine de onaylattıktan sonra etkinliğime başladım. Çocukların ailelerinin olduğu bir WhatsApp grubu kurdum ve gerekli olduğu durumlarda iletişimi oradan sağladım. Projeye katılacak öğrencileri seçerken mahallede bulunan evlerden öğrenciler seçtim. Her evden bir öğrenci seçmeye çalıştım ki farklı farklı öğrencilerin kaynaşmasını istedim.

Projeye başlarken 6 tane öğrenci seçmiştim. Fakat etkinliğe bir saat kala bir öğrencimiz gelmek istemediğini söyleyip vazgeçti ve dolayısıyla öğrenci sayımız 5'e düştü. Fakat sonradan Emir'in 2 kardeşi etkinliğe katılmak istediğini bana iletiler. Derneğin bize iletmiş olduğu şekilde dışarıdan katılmak isteyen öğrencileri de aramıza aldım ve bu sayede projedeki öğrenci sayısı 7 kişi olmuş oldu. Bazı günler etkinlik anında bizi görüp bize katılmak isteyen çocuklar oldu ve onları da katılmak istedikleri zaman aramıza aldık.

Projeye başlamadan önce hangi etkinlikleri yaptıracağıma ve hangi konularda bilgi aktaracağıma dair genel bir taslağım vardı. Maddeler halinde not almıştım. Fakat hangi gün ne anlatacağımı ve hangi etkinlikleri yaptıracağımı o günün planlamasını yaparken belirledim.

NOTLAR:

Hatay'a geldiğim gün: Gece 3'te vardığım otogardan babam beni aldı ve eve geldik. Direkt uyumaya koyuldum çünkü ertesi gün proje için planlama yapacaktım ve projeye katılacak çocukları belirleyip onlarla konuşacaktım. Dolayısıyla benim için yoğun, yorucu ve bir o kadar da heyecanlı bir gün olacaktı.

Projeden bir gün önce: Sabah erkenden uyandım. Ailemle ve babamın ailesiyle beraber güzel bir kahvaltı yaptık. Ardından proje için seçtiğim çocuklarla ve anne babalarıyla konuşmak için babamla beraber yola koyulduk. Proje boyunca babam bana her konuda yardımcı oldu ve destek çıktı. Kendisi ilköğretim sınıf öğretmeni olduğundan ve yıllardır bu mesleği yaptığından dolayı çocukların psikolojisinden anlıyor. Proje için seçtiğim çocukların evlerine sırayla gittik. Öncelikle çocuklara ve ebeveynlerine projeyi anlattım. Çocuklara katılmayı isteyip istemediklerini sordum. Ardından ebeveynlerinin onayını aldım. Sırasıyla belirlediğim her çocuk için bunu yaptım. Ardından gerekli durumlarda iletişimi sağlamak için çocukların ebeveynleriyle bir WhatsApp grubu kurdum. Ertesi gün 16.00'da belirlediğimiz yerde buluşmak için sözleştik.

Etkinlik için kullanacağım malzemeler ve hediyeler 😊

1.Gün: Sabah erkenden uyandım. Ailemle beraber kahvaltı yaptık. Ardından halen devam etmekte olan uzaktan stajım için okumam gereken makaleleri okudum. Bugün çocuklara ıslak kek ve muzlu süt ikram etmeyi düşünüyorum. Islak kek ve muzlu süt için gerekli olan malzemeleri alıp eve geldim. Islak keki ve muzlu sütü hazırladım, soğumaları için dolaba bıraktım. Ardından bugünün planını yapmaya koyuldum. Saat 16.00 olduğunda çocuklarla sözleştiğimiz yerde buluştuk. Projenin ilk günü olduğu için çocukları çok sıkmak istemedim. O yüzden tanışma, icebreaker, ikram ve kutu oyunu şeklinde planladım. İlk olarak bir çember oluşturduk ve küçük bir sarı topu karışık bir şekilde birbirimize atarak her birimiz sırayla ismimizi söyledik ve 2 tur döndük. Ardından birbirlerine ısınmaları ve kaynaşmaları için icebreaker etkinliği yaptık. Yine bir çember oluşturduk. Herkes kendisi hakkında 2 doğru, 1 yanlış özelliği herkesin duyabileceği bir şekilde söyledi. Ardından geri kalanlar yanlış özelliği tahmin etmeye çalıştı. Birbirimizi tanımadığımız için yanlış olan özelliği tahmin etmekte zorlandık. Argüman ileri sürerek tahminde bulunmaya çalıştık. Ortaya çok komik diyaloglar çıktı. Ardından ıslak kek yedik ve muzlu süt içtik. Tüm çocuklar çok mutlu oldu fakat özellikle Seyit Ali ıslak keki çok beğendiğini dile getirdi. Zaten bugün sizlere ıslak kek ikram edeceğim dediğim anda da mutluluktan havalara uçtu. Ardından hep beraber tombala ve jenga oynadık. Oynarken de birazcık sohbet ettik. Konu çocuk oldukları için çevrelerindeki başka insanların onlardan izin almadan kendilerine sarılması, onları öpmesi ve onlara dokunmasından kaynaklı olarak rahatsız olabileceklerine geldi. Ben de bu konunun çok önemli olduğunu düşündüğümünden konu açılmışken onları bilinçlendirmek istedim. Bedenlerinin kendilerine ait olduğunu, kendileri istemezse başka kimsenin onlara dokunamayacağını, sarılamayacağını ve öpemeceğini dile getirdim. Ek olarak rahatsız olmaları durumunda bunu o kişiye karşı dile getirmelerini, karşıdaki kişinin aynı şekilde davranmaya devam etmesi durumunda da bu durumu aileleriyle paylaşmaları gerektiğini belirttim. Hepsi anlayan bakışlarla beni onayladılar. Bugünkü kutu oyunları ile oynamaktan çok mutlu oldular ve tekrar oynamak istediklerini dile getirdiler. Ben de onlara tekrar oynayacağımıza dair söz verdim. Ertesi gün 16.00’da buluşmak üzere sözleştik ve 19.30 gibi evlerimize dağıldık. Elif’in evi diğer çocukların evine kıyasla biraz daha uzaktı. O yüzden

dönüşte Elif'le birlikte yürüdük. Onu evine bırakıp kendi evime devam ettim.

Elif, Ada, Fatma ve Selin'in benim için topladığı çiçekler ☺

2. Gün: Sabah güzel bir kahvaltının ardından çocuklara ne ikram edebileceğimi düşündüm ve meyve ikram etmeye karar verdim. Manava gidip şeftali, üzüm ve yeşil elma aldım. Meyveleri güzelce yıkayıp buzdolabına kaldırdım. Ardından bugün yapılacak etkinliklerin planlamasını yapıp çocuklarla buluşmaya gittim. İlk günkü “2 doğru, 1 yanlış” etkinliğini tekrar oynamak istediklerini söylediler ve bir tur oynadık. Bugün etkinliğimize dışarıdan 3 arkadaşımız daha katıldı. Ardından meyvelerimizi yedik ve bilim hakkında sohbet etmeye başladık. Bilimin ne olduğu, bilimin önemi ve bilim insanları hakkında konuştuk. Öncelikle onların bu konu hakkındaki fikirlerini aldım. Ardından onları bu konuda onları bilinçlendirmek üzere onların anlayabileceği dilden açıklamalar yaptım ve akabinde sorusu olanların sorularını cevapladım. Yaşlarına kıyasla çok güzel cevaplar verenler de oldu bu konu hakkında daha detaylı açıklama yapmamı isteyen kardeşlerim de oldu. İlk olarak “Bilim nedir?”, “Bilim insanı ne yapar?” ve “Bilim olmasaydı ne olurdu?” sorularını kardeşlerime yönelttim. Bir iki kardeşim hariç hepsi fikir belirtmeye çok hevesliydi. Etkinliğin daha sağlıklı ilerlemesi için yeri geldikçe bazı kurallar koyduk. Bu kurallardan biri de birbirimizi can kulağıyla dinlemektir ve hep beraber bir konu üzerinde konuşurken hep bir

ağızdan konuşmak yerine el kaldırarak söz hakkı almaktı. Bazen istisnalar olsa da çoğunlukla bu kurala uyuldu ve bu sayede hep bir ağızdan konuşup curcuna olması yerine herkes birbirini can kulağıyla dinledi ve sırası gelince konuştu. Bu şekilde konuşmak isteyen herkese söz hakkı verdim fikirlerini belirttiler. Çekinen kardeşlerimi fikir belirtmeleri için cesaretlendirdim ve onlar da söz hakkı alıp fikir belirttiler. Bir kardeşim “Bilim olmasaydı ne olurdu?” sorusuna “Hayat olmazdı, şu anki gibi bir hayatımız olmazdı. Bilim sayesinde dünyayı ve hatta evreni anlıyoruz. Bilim olmasaydı şu an sahip olduğumuz refaha sahip olmazdık. Bilimde geri kalırsak hayattan da geri kalırız” dedi ve onu bu güzel bakış açısından dolayı tebrik ettim. Onların fikirlerini aldıktan sonra onlara bilimin ne olduğunu anlayabilecekleri bir şekilde açıkladım. Bilimin insanlığa ve dünyaya ne gibi katkıları olduğunu, bilim insanlarının neler yaptıklarını, bilimin ne kadar kıymetli bir şey olduğunu anlattım. Her zaman bilimin izinden gitmemiz gerektiğini ve eğer bir gün olur da yolumuzu kaybedersek bilimin bize yol göstereceğini kardeşlerime anlattım. Ve yine ertesi gün 16.00’da buluşmak üzere sözleştik.

3. Gün: Sabah güzel bir kahvaltının ardından bugünün planlamasını yaptım. Bugün çocuklarla meslekler hakkında konuşmaya karar verdim. İlk gün ıslak keki çok sevdikleri için bugün tekrar ıslak kek yapmaya karar verdim. Islak kekin yanında da sade süt ikram etmeye karar verdim. Saat 16.00’da sözleştiğimiz gibi kardeşlerimle buluştuk. Bir masanın etrafında toplandık ve “Meslek sahibi olmanın önemi” hakkında sohbet etmeye başladık. İlk olarak onlara “Meslek sahibi olmak neden önemlidir?”, “Neden meslek sahibi olmalıyız?”, “Hayatımızı kazanacak bir beceri kazanmanın önemi nedir?”, “Meslek sahibi olarak topluma nasıl bir katkı sağlayabiliriz?” gibi soruları yönelttim. En sonda da gelecekte hangi meslek sahibi olmak istediklerini sordum. Sırasıyla herkes söz hakkı alarak fikrini belirtti. Ardından ben onlara meslek sahibi olmanın önemini anlattım. Hayatımızı idame ettirebilmek için para kazanmamız gerektiğini ve bunun tek doğru yolunun da bir meslek edinerek olacağını anlattım. Temel ihtiyaçlarımızı karşıladıktan sonra zaruri olmayan isteklerimizi de kendi kazandığımız parayla karşılayabileceklerini anlattım. Meslek sahibi olmanın aslında özgürlüğe açılan bir kapı olduğunu ifade ettim. Eğer meslek sahibi olursanız özgür, güçlü, kendi ayakları üstünde durabilen bireyler olacağını ifade ettim. Diğer bir önemli madde olarak meslek sahibi olmanın aslında toplumsal bir sorumluluk olduğundan bahsettim. Nasıl ki bir evin inşaatında çalışan işçilerin her biri bir işin ucundan tutup o evi inşa ediyorlarsa toplumdaki her birey de meslek sahibi olarak bir işin ucundan tutar ve bu şekilde toplum sağlıklı bir şekilde inşa edilmiş olur şeklinde açıklama yaptım. Bu ev inşaatı örneği çok hoşlarına gitti ve akıllarında kalıcı bir yer edindi. Meslek sahibi olma yolunda eğitimin ne kadar önemli olduğunu anlattım. Ardından beyin fırtınası yaparak mesleklerin olmaması durumunda ne gibi sonuçlar doğacağını hep beraber değerlendik. Örneğin, doktorlar olmasa hastalanan insanların tedavi olamayacağını hatta daha ciddi durumlarda bir sürü insanın ölümüne de sebep olacağını, zamanla salgınların başlayacağını ve çok ciddi sonuçlara yol açacağını dile getirdik. Yıllarca okuyup, doktor olabilmek için sabah akşam ter döken tüm doktorlarımızın ne kadar kıymetli olduklarını konuştuk. Öğretmenlerin olmaması durumunda hiçbir bireyin eğitim alamayacağını haliyle aslında bir toplum inşa edemeyeceğimizi, ilkel insanlara dönüşeceğimizi ve gittikçe gerileyeceğimizi, eğitimsizlikten kaynaklı önü kesilemeyecek bir

sürü problemin ortaya çıkacağını ifade ettiler. Toplumdaki bireyleri öğretmenler yetiştirdiği için öğretmenlerin olmaması durumunda diğer bireylerin de eğitim alamayacağını ve meslek sahibi olamayacağını haliyle bunun da ne kadar tehlikeli sonuçları olacağını konuştuk. Toplumu yetiştiren öğretmenlerimize bir kez daha saygı ve minnet duyduk. Polislerin olmaması durumunda suçluların yakalanamayacağını, emniyetin sağlanamayacağını, sokakların güvensiz yerler olacağını konuştuk. Bilim insanlarının, mühendislerin, askerlerin, veterinerlerin ve daha birçok mesleğin olmaması durumunda ne gibi durumlar ortaya çıkacağını konuştuk. Ardından çocukların bu konu hakkındaki sorularını cevapladım. Sonrasında “Hayalimdeki meslek” konulu resim çizdik. Resim çizdikten sonra yaklaşık 40 dakika boyunca kitap okuduk. Ardından hep beraber ıslak kek yedik ve süt içtik. Hatay’a gelirken çocukların beğeneceğini düşündüğüm 260 parçalık bir puzzle almıştım. Ardından hep beraber puzzle yapmaya koyulduk. Puzzle yaparken ilk başta zorlandılar. Onlara ilk önce puzzle’ın kenarlarını yapmaları gerektiğini ardından puzzle’daki resme bakarak içini doldurmaları gerektiğini söyledim. Dediğim yöntemi hep beraber uyguladık ve puzzle’ın çok küçük bir kısmını tamamlayabildik. Puzzle etkinliğinden sonra yaklaşık 40 dakika kadar kitap okuduk. Ardından ertesi gün meslek canlandırması yapmaları için hazırlanmalarını söyledim ve bugünlük etkinliğin sonuna geldik.

“Hayalimdeki meslek” konusunda çizdikleri resimler

Serbest resim etkinliği

4. Gün: Yine güzel bir kahvaltının ardından bugünün planını yapmaya koyuldum. Bugün onlara çok önemli bir konuyu anlatacağım. “Bağışıklık sistemi” hakkında bilgi vereceğim. Dün sohbet ederken makarnayı çok sevdiklerini söylediler. O sebeple bugün makarna ve yanında buz gibi ayran ikram edeceğim. Saat 16.00 gibi çocuklarla buluştuk. İlk olarak çocuklar sırayla meslek canlandırması yaptılar. Fatma ve Elif kuaför olmak istediklerini belirtip canlandırmalarını yaptılar. Ardından Ada doktor olmak istediğini söyleyip canlandırma yaptı. Bir ameliyat masasında zor bir ameliyat anını canlandırdı ve ardından muayene olmaya gelen diğer hastaları muayene ettiği ve ilaç verdiği bir senaryoyu da canlandırdı. Ardından Emir berber canlandırması yaptı. Sıra Seyit Ali’ye geldi ve asker olmak istediğini belirtip asker canlandırması yaptı. Bir savaş anında ülkesini savunduğu bir senaryoyu canlandırdı. Ardından savaşın ne kadar kötü bir şey olduğunu konuştuk ve meslek canlandırmamıza Hasan Hüseyin’in itfaiye canlandırmasıyla devam ettik. Evi yanan bir vatandaşın evindeki yangını nasıl söndürdüğünü anlatan bir senaryoyu bizlere canlandırdı. Son olarak Selin teknoloji mühendisi olmak istediğini söyleyip çok güzel bir canlandırma yaptı. Bir mühendis olarak yeni bir uygulama geliştirdi ve bu süreçleri bize çok güzel canlandırdı. Her bir canlandırmada diğer çocuklar da arkadaşlarına yardımcı oldu. Yan rollerde oynadılar böylece hep beraber doğaçlama bir şekilde tiyatro da yapmış olduk. Küçük bir mola, serbest vakit verdik. Onlar için önceden beyin fırtınası yapmak amacıyla küçük kağıtlara sorular yazmıştım. Bu soruları hayal güçlerini kullanmaları, hedeflerini dile getirmeleri ve hayallerini özgürce ifade etmeleri için yazdım. Bu sorulara şöyle örnek verebilirim: ”Gelecekte ne olmak istiyorsun?”, “Hiç unutamadığın bir anın var mı?”, “Başından geçen komik bir hikayeyi anlatabilir misin bize?”, “En güzel günün nasıldı acaba”, “Hayallerin neler? Bizimle paylaşabilir misin?”, “Bir bilim insanı olsan ne icat ederdin?”, “Çocuk olmanın sence en zor yanı nedir?”, “En sevdiğin yemeğin ismini söylemeden tarif edebilir misin?”, “Hobilerin neler?”, “Renklerden biri olsaydın hangi renk olurdun? Neden?”, “Kendinle ilgili en çok sevdiğin/sevmediğin özelliğin ne? Bizimle paylaşır mısın?”, “Kirlenen dünyamızı nasıl temizlerdin?”, “Uzaylı bir arkadaşına mektup yazsaydın ne yazardın? Mektubu nasıl gönderirdin?”, “Diyelim ki ıssız bir adaya düşün. Yanına sadece 3 şey alabilirsin Bu 3 şey ne

olurdu?”. Bu soruları renkli zarflara koydum. Herkes istediği zarfı seçti ve içindeki soruyu cevapladı. 2 tur boyunca bu etkinliği yaptık. Bu etkinlik sırasında Selin çok güzel bir şey söyledi. Dedi ki “Biz depremzede çocuklar olarak çok şanslıyız”. Nedenini sorduğumda ise “Ekin abla bak sen buraya gelmişsin, bizimle oyun oynuyorsun, bizi eğlendiriyorsun, bize çok güzel bilgiler veriyorsun. O yüzden biz depremzede çocuklar olarak çok şanslıyız” diye düşüncelerini ifade etti. Burada depremzede oldukları için çektikleri sıkıntıları ve hissettikleri şeyleri düşündüm ve birazcık gözüm doldu. Ardından bu etkinliğin onlara ne kadar iyi geleceğini o an anladım. Sadece bu etkinlik süresince değil her zaman onların yanında olduğumu, istedikleri zaman bana ulaşabileceklerini, bir sıkıntıları olursa beni arayabileceklerini, sadece üzüntülü zamanlarında değil mutlu zamanlarında mutluluklarını paylaşabileceklerini kısacası istedikleri zaman benimle iletişime geçebileceklerini onlara ilettim. Ardından onlara bağışıklık sistemini anlatmaya koyuldum. Bağışıklık sisteminin ne olduğunu, nasıl çalıştığını, ne işe yaradığını anlattım. Bağışıklık sistemini anlatabilmek için öncelikle neden hasta olduğumuzu ve hasta olduğumuzda ne gibi belirtiler gösterdiğimizi konuştuk. Ardından bu belirtilerin aslında bağışıklık sisteminden kaynaklandığını konuştuk. Aslında bağışıklık sisteminin hasta olduğumuzda bizi savunan asker yani savunma hücrelerinden kaynaklı olduğunu konuştuk. Tabi bunu konuşurken anlayacakları dilde hücrenin ne olduğundan bahsettim. Hasta olduğumuzda bağışıklık hücrelerimizin vücudumuza giren bakterilere, mikroplara karşı bizi koruduğunu dile getirdim. Hastalıklarla savaşabilmemiz için güçlü bir bağışıklık sistemimiz olması gerektiğini dile getirdim. Ardından asıl konuya geldik yani “Bağışıklığımızı korumak ve güçlendirmek için neler yapmalıyız?” konusunu konuştuk. İlk önce bu konuda onların fikirlerini aldım. Çok güzel cevaplar geldi. Ben de söyledikleri her şeyi toparlayarak ve birkaç ekleme yaparak kapsamlı bir açıklama yaptım. Hastalıklara karşı savaşabilmek için sağlıklı beslenmemiz gerektiğini, dengeli ve düzenli beslenmemiz gerektiğini, spor yapmamız ve hareket etmemiz gerektiğini, bol bol su içmemiz gerektiğini, dişlerimizi fırçalamamız gerektiğini, uykumuza önem vermemiz gerektiğini onlara tek tek, anlaşılır bir biçimde açıkladım. Bu saydığım maddelere dikkat edeceklerine dair söz verdiler. Bu güzel ve verimli sohbeti bu şekilde noktalamış olduk. Babam evde

hazırladığım makarnayı ve buz gibi ayranı getirdi. Hep birlikte makarna yiyip ayranlarımızı içerken sohbet ettik. Ardından dün başladığımız puzzle'a devam ettik. Puzzle yaparken bir yandan da sohbet ettik. Saat 19.30'a gelirken çocuklar puzzle yapmaktan sıkıldıklarını söylediler. Yavaştan toparlanıp evlere dağıldık.

5. Gün: Güzel bir kahvaltının ardından bugünün planlamasını yapmaya koyuldum. Bugün için heyecanlıydım. Çünkü ak am için açık hava sineması etkinliğini planlıyordum. Eğer gerekli ayarlamaları yapabilirsem ak am çocuklara film izletmeyi düşünüyorum. Birkaç hafta önce bu proje hakkında bir arkada ıma bahsettim. Projede yapmak istediğim etkinliklerden birinin de açık hava sineması etkinliği olduğunu fakat gerekli ekipmanlara sahip olmadığımı söyledim.  ansıma arkadaşım kendisinde projeksiyon makinası olduğunu ve çocuklar için seve seve projeksiyon makinasını ödünç verebileceğini söyledi. Ben de bu sayede çocuklara film izletebileceğim. Ak am film izlerken patlamış mısır ve limonata ikram etmeyi düşünüyorum. Gerekli planlamaları yapıp saat 16.00’da çocuklarla bulu maya gittim. İlk önce çocuklarla bir icebreaker etkinliği yaptık. Sırasıyla bir kişi sarı bir topu havaya fırlatıp o topu tutana kadar geri kalan herkesin kakhaha attığı bir oyundu. Ardından geçen beyin fırtınası yapmak amacıyla yazdığım soruları bu sefer zarfa koymak yerine soruların yazıldığı kağıtları katlayıp bir kutunun i ine attım. Kutunun içerisinden sırasıyla herkes bir kağıt çekti ve kağıtta yazan soruyu cevapladı. 2 tur döndükten sonra hep beraber puzzle yapmaya koyulduk. Puzzle etkinliğinden sonra yaklaşık 40 dakika kitap okuduk. Ardından ak am film izlemek amacıyla saat 20.00’de toplanmak için dağıldık. Saat 19.30 gibi babamla ben etkinlik için her zaman toplandığımız yere gittim. Projeksiyonu ve ses sistemini kurdum. Yere bir kilim serdim. Saat 20.00 gibi yavaş yavaş çocuklar gelmeye ba ladı. Herkes evinden getirdiği minderi kilimin üzerine koydu. Herkes hazır olunca önceden indirmiş olduğum 1 saat 20 dakikalık Buz Devri filmini a tık ve izlemeye ba ladık. Bu sırada ben de evde patlattığım mısırları ve bardaklara doldurduğum limonataları çocuklara dağıttım. Hep beraber filmi izledik. 40. dakikada 5 dakikalık minik bir mola verdik. Ardından filme devam ettik. Film bittikten sonra hepimiz evlere dağıldık.

Açık hava sinemamız 😊

6. Gün: Güzel bir kahvaltının ardından bugünün planlamasını yapmaya başladım. Bugün için ayrı bir heyecan var içimde çünkü bugün onlara Atatürk'ü ve Cumhuriyet'i anlatacağım. Bu kadar önemli bir konuyu onlara çok iyi bir şekilde anlatmam gerekiyor. O yüzden bugün anlatacağım konuya çok iyi hazırlandım. Bugün onlara yine meyve ikram etmeye karar verdim. Manavdan üzüm, şeftali ve elma aldım. Bu meyvelere ek olarak ikram etmek için bahçemizde yetişen hurmalardan topladım. Saat 16.00'da çocuklarla buluşmak için etkinliği yaptığımız yere gittim. Sandalyelerimizi alarak bir masa etrafında toplandık ve sohbet etmeye başladık. Onlarla bugün Atatürk ve Cumhuriyet hakkında sohbet edeceğimizi söylediğimde gözlerindeki parıltı beni de heyecanlandırdı. Öncelikle Atatürk'ün hayatını konuşarak başladık. Kardeşlerim zaten bu konu hakkında bilgi sahibiydiler. İlk olarak Atatürk'ün kaç yılında nerede doğduğunu, kaç yılında nerede öldüğünü, hangi okullarda okuduğunu konuştuk. Ardından Atatürk'ün neden bu kadar önemli bir insan olduğunu ve neden onu örnek almamız gerektiğini konuştuk. Atatürk'ün kişiliğini, karakterini ve yaptığı devrimleri konuştuk. Atatürk'ün çalışkan, disiplinli, yenilikçi, ileri görüşlü, sabırlı, çok yönlü, idealist, iyi kalpli, doğaya, çevreye ve hayvana değer veren, sanatsever ve eğitimci olduğunu dile

getirdik. Atatürk'ün vatanını ve milletini ne kadar sevdiğini, en zor ve karamsar durumlarda bile ümitsizliğe yer vermediğini, sorunlara karşı her zaman çözüm bulmaya çalıştığını konuştuk. Aslında Atatürk'ün ne kadar iyi bir lider olduğu sonucuna vardık ve şu ana kadar yapmış olduğu her şey için onu sevgi, saygı ve özlemle anmış olduk. Atatürk'ün siyasi, toplumsal, eğitim, kültür, hukuk ve ekonomi gibi alanlarda ne gibi yenilikler yaptığını konuştuk. Bu yeniliklerin hayatımıza ne gibi katkıları olduğunu dile getirdik. Ardından eğer Atatürk düşmanlarla savaşmayıp bu vatani korumasaydı ne olabileceğini beyin fırtınasıyla düşündük. Onlara saltanatın, hilafetin ne olduğunu anlattım. Buradan da saltanat ve hilafete karşılık Cumhuriyet'in ne kadar güzel bir değer olduğunu anlattım. Padişahlık zamanında vatanın nasıl yönetildiğini anlattım ve çok şaşırdılar. Padişahlık zamanında kadınlar başta olmak üzere insan hayatının hiçbir öneminin olmadığını, kadınların çoğu haktan mahrum edildiğini, sadece padişah ve ailesinin yönetimde söz hakkı olduğunu, geri kalan insanların yönetime dair herhangi bir fikir dile getiremeyeceğini eğer dile getirirse ölümle bile cezalandırılabileceğini ve daha birçok şeyi anlattım. Hasan Hüseyin şaşkınlığını şu sözlerle dile getirdi: “Ben bu saltanat uygulamasını hiç sevmedim. Bence Cumhuriyet çok daha güzel bir şey.” Hepimiz onun bu sözlerine katıldık. Ardından Selin “Nasıl ya, nasıl olur? Gerçekten padişahlık zamanında insanlar böyle mi yönetiliyordu? Atatürk iyi ki Cumhuriyet'i kurmuş” diyerek şaşkınlığını ve Atatürk'e karşı minnetini dile getirdi. Ardından kendilerine “Eğer Atatürk'le konuşma şansınız olsaydı ona ne söylerdiniz?” diye sordum. Herkesin gözleri birden parladı. Verilene cevaplardan birkaçı şöyleydi: “Bu kadar eğitilmiş olmasına ve doğruları bilmesine rağmen neden sigara ve alkol kullandığını sorardım? Çünkü alkol ve sigara zararlı, onun ölümüne neden oldu.”. Diğer bir cevap ise “Atatürk'e onu çok sevdiğimi söyledim. Vatanımızı düşmanlardan kurtardığı için ona çok teşekkür ederdim.”. Başka bir kardeşim ise “Bu kadar zor koşullarda ve imkanlar kısıtlıyken savaşları kazanıp ülkemizi nasıl kurtardığını sorardım.” Şeklinde cevap verdi. Bu güzel sohbetin ardından hep beraber meyve yedik. Meyve yedikten sonra onlar için aldığım origami kitabını ve renkli A4 kağıtlarını kullanarak çok keyif aldığımız bir etkinlik yaptık. Kimileri kedi kimileri köpek kimileri tavşan şeklini yapmayı tercih etti. Origami etkinliği onları zorlasa da her bir

kardeşime tek tek yardım ettim ve istedikleri şekilleri yaptık. Origami etkinliğinden sonra hep beraber biraz puzzle yaptık. Ardından hepimiz evlere dağıldık.

Çocukların yaptığı origami şekilleri

7. Gün: Güzel bir köy kahvaltısının ardından çocuklarla bugün yapacağım etkinlikleri planlamaya koyuldum. Bugün çocuklarla doğa yürüyüşü yapmayı planlıyorum. Aslında dünden planlamıştım. Çocuklarla dün bu fikri paylaşıp herkesin onayını aldıktan sonra bu etkinliği yapmaya karar verdim. Saat 16.00'da her zamanki etkinlik yerinde toplandık. Bugünkü etkinliğimize Emir, Seyit Ali ve Hasan Hüseyin gelmeyeceklerin belirttiler. Aslında bu etkinliğe tüm kardeşlerimin katılmasını istiyordum. Fakat üç kardeşim de gelmeyeceğini etkinlik saatinde öğrendim. Yaptığım programı son anda bozmak da benim düzenimi bozacağı için programı olduğu gibi devam ettirmek durumunda kaldım. Önceden haberim olsaydı yürüyüş etkinliğini başka bir güne koyup bugüne başka bir etkinlik planlardım. Güneşten etkilenmemek için hemen yürüyüşe çıkmadık. Havanın biraz serinlemesini bekledik. Beklerken yarım kalan puzzle'ımızı bitirdik. Ardından onlara gelirken aldığım solo test, jenga ve tombala gibi kutu oyunlarını oynadık ve bol bol eğlendik. 1,5 saat oyun oynadıktan sonra

hırkalarımızı ve suyumuzu alıp yürüyüşe geçtik. Tarlaların olduğu tarafta yürüyüş yapmaya karar verdik çünkü o taraflar bol yeşillikli ve daha sakin. Babam da yürüyüşte bize katıldı. Hep beraber sohbet ede ede yürümeye başladık. Güldük, eğlendik, kahkaha attık, şakalaştık. Hem de spor yapmış olduk. Babam yürüyüş sırasında çocuklara çok komik taklitler yaptı ve hepimiz çok güldük. Sırasıyla herkes istediği bir karakterin canlandırmasını yaptı. Aslında yürüyüş sırasında doğayı, çevreyi, suyu ve hayvanları neden korumamız gerektiğini anlatmak istiyordum. Bu sohbeti doğada yaparsak daha çok etkili olacağını düşündüm. Fakat çocukların odakları çok dağınıktı. Birbirleriyle şakalaşıp gülüyorlardı. Bu sebepten ötürü onların eğlencesini bölmek istemedim ve bu konuyu ertesi gün sohbet konusu olarak açmaya karar verdim. Yaklaşık 40 dakikalık bir yürüyüşün ardından evlere dağıldık. Bugün Hatay'ın meşhur tatlısı olan künefe tatlısından ikram edip onları mutlu etmek istedim. Fakat önce tatlı yerlerse çocukların iştahının kapanacağını ve haliyle yemek yiyemeyeceklerini düşündüğüm için önce yemek yemelerini daha doğru buldum. Yürüyüşün ardından hepimiz yemek yemek için evlere dağıldık ve 1 saat sonra toplanmak üzere toplandık. Babam da bize katıldı. Babam drama ve tiyatrodan çok başarılı olduğu için çocuklara komiklikler yapıyordu ve hepimizi çok güldürüyordu. Ek olarak zorlandığım durumlarda bana çok destek çıktı. Künefe yiyeceğimiz yer arabayla 3 dakika uzaklıktaki bir pastaneydi. Çocukları arabayla aldım ve pastaneye gittik. Kızlar araba sürmeme çok şaşırdı. Hatta Selin “İlk defa 22 yaşında araba süren birini görüyorum” dedi ve güldük. Ben de onların da ileride araba sürmeyi öğrenip ehliyet alabilecekleri ve hatta meslek sahibi olduktan sonra kendi paralarıyla istedikleri arabayı alabilecekleri konusunda cesaretlendirdim. Birkaç dakika içerisinde Fidanlı Pastanesi'ne vardık. Peynirli künefe siparişimizi verdik ve beklemeye başladık. Sohbet ettik, güldük, eğlendik ve hatta babam çocuklara komik şakalar yaptı ve çok güldük. Ardından tatlılarımız geldi ve keyifle tatlılarımızı yemeye koyulduk. Tatlılarımızı yedikten sonra biraz sohbet ettik ve hava soğumaya başladığı için kalkmaya karar verdik. Ardından arabayla kızların hepsini tek tek eve bırakıp ben ve babam de eve döndük.

Puzzle'ın son hali

Doğa yürüyüşünden bir kare

8. Gün: Sabah erken güzel bir kahvaltıdan sonra bugünün planlamasını yapmaya koyuldum. Bugünün sohbet konusunu “Doğayı, çevreyi, suyu ve hayvanları neden korumalıyız” olarak belirledim. Ek olarak bugün yoğurt kabı getirmelerini istedim. Yoğurt kabından kedi ve köpeklere mama ve su kabı yapacağız. Her zamanki gibi saat 16.00’da etkinlik alanında toplandık. Sandalyelerimizi alıp masa etrafında toplandık ve sohbet etmeye başladık. İlk olarak “Doğayı, çevreyi, suyu ve hayvanları neden korumalıyız?”, “Doğaya çöp atarsak ne olur?”, “Çevreyi neden temiz tutmalıyız?” gibi sorular yönelttim. Çok güzel cevaplar geldi. Bu konuda tüm çocukların oldukça bilinçli olduğunu çok rahat bir şekilde söyleyebilirim. Sorduğum her soruda neredeyse beklediğim tüm cevaplar geldi. Gerçekten bu bilince sahip oldukları için çok mutlu oldum. Onların fikirlerini aldıktan sonra onlara bu konu hakkında kapsamlı bir açıklama yaptım. Onlara; ağaçların oksijen kaynağı olduğunu, hayvanların ekosistemin bir parçası olduğunu ama bundan önce hayvanların da birer canlı olduğunu, masum ve korumasız olduklarını, bizim sevgimize ve bakımımıza ihtiyaçları olduğunu, onları koruyup sevmemiz gerektiğini anlattım. Ağaçların

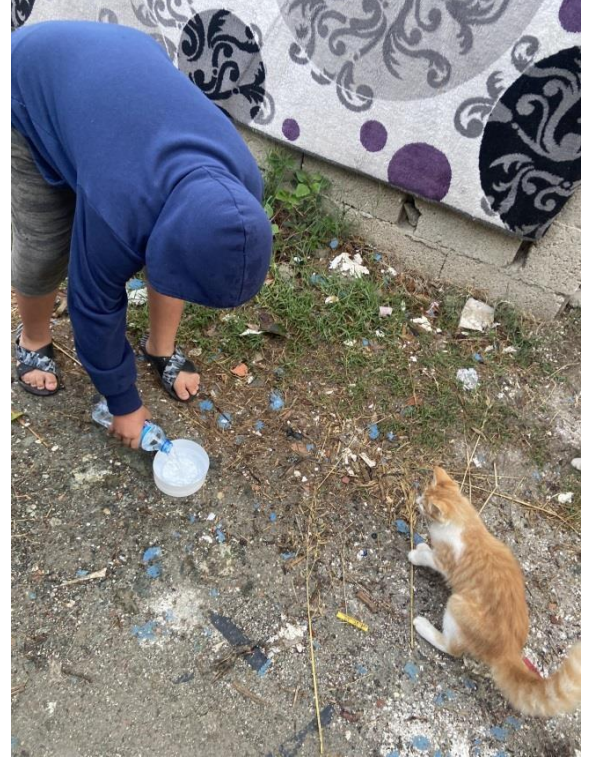
erozyon ve sel gibi doğal afetleri engellediğini söyledim. Ama bundan önce şu noktaya değindim: “Doğa, ormanlar, ağaçlar, göller ve denizler gibi su kaynakları hayvanlar gibi başka canlılara ev sahipliği yapar. Nasıl ki biz kendi evimizi kirletmiyorsak hayvanların evi olan bu doğayı kirletme hakkımız da yok. Aslında bu doğa, bu çevre, bu ağaçlar, bu denizler ve göller hepimizin evi. Biz bu Dünya’da yaşıyoruz ve onu korumak zorundayız. Elimizde başka bir Dünya yok.” Herkes bu söylediklerime sonuna kadar katıldı. Yediğimiz meyve ve sebzelerin doğada yetiştiğini, suya ihtiyaç duyduğunu, eğer suyu, toprağı ve havayı kirletirsek bu sebzelerin ve meyvelerin yetişmeyeceğini söyleyerek farklı bir bakış açısı kazandırmış oldum. Eğer çevreye çöp atarsak doğamızı ve su kaynaklarımızı kirleteceklerini ve atılan bu çöplerin özellikle plastiklerin binlerce yıl doğada çözünmeden kalıp hayvanlara zarar vereceğini anlattım. Denize atılan çöplerin balıkların midesinde bulunduğunu ve o canlılara bunu yapma hakkımız olmadığını söyledim. Konu açılmışken plastik kullanımımızın ne gibi sonuçlar doğurduğunda birazcık bahsettim. Örnek olabilmek için etkinlik süresince ikram ettiğim yiyecekler için elimden geldiğince plastik kullanmamaya çalıştım. Kapsamlı bir şekilde her şeyi detaylıca açıkladıktan sonra kardeşlerimin sorularını cevapladım. Bu güzel ve bilinçlendirici sohbetimizin ardından evden getirdiğimiz yoğurt kaplarını kullanarak kedi ve köpekler için su ve mama kabı yaptık. Öncelikle yoğurt kaplarını mama kabı olacak şekilde yarısını kestik. Ardından herkes istediği şekilde kendi kabını hazırladı. Ortaya çok güzel görüntüler çıktı. Gurur duydum kardeşlerimle. Bu etkinliğin ardından onlar için evde hazırladığım pudingli yalancı pasta ve süt ikramında bulundum. Pastayı çooooook beğendiklerini dile getirdiler. Aslında akşam açık hava sineması etkinliğini tekrar yapmak istiyordum fakat akşam yağmur yağacağı için ve kapalı bir yer de bulamadığımız için bu etkinlikten üzülererek vazgeçtim. Pasta yedikten sonra birazcık tombala ve jenga oynadık, ardından da dağıldık.

9. Gün: Güzel bir kahvaltıdan sonra her zamanki gibi bugün yapacağım etkinliklerin programını çıkarmaya koyuldum. Bugünün sohbet konusunu “Kadın ve erkek eşitliği” olacaktı. Aslında sadece kadın ve erkek eşitliği değil tüm insanların eşit olduğundan ve ayrımcılık yapmamamız gerektiğinden de bahsetmeye karar verdim. Çünkü bu konuların birbirleriyle bağlantılı olduğunu düşünüyorum. Bugün çocuklara ikram etmek için muffin hazırlamaya karar verdim. Yanında da süt iyi gider diye düşündüm. Günlük planımı yaptıktan sonra muffin malzemelerini alıp muffinleri hazırladım ve 17.00 gibi etkinlik alanına gittim. Bugün kardeşlerimin okulu başladığı için okulun bitiş saatinden sonra 1 saat mola verecek şekilde buluşma saatini değiştirdik. Her zamanki gibi sandalyelerimizi alıp masanın etrafında toplandık. “Kadın ve erkek eşitliği”, “Tüm insanların eşit olduğu” ve “Ayrımcılığın yanlış ve kötü bir şey olduğu” hakkında sohbet etmeye başladık. Her zamanki gibi öncelikle bu soruları onlara yönelttim ve fikirlerini aldım. Konuştuğumuz her konu gibi bu konuda da çok güzel fikirler çıktı. Bu konu hakkında sohbet etmemizin çok faydalı olduğunu düşünüyorum. Çünkü bu konuda her ne kadar fikir sahibi olsalar da tam olarak bir bilince sahip oldukların düşünmüyorum. Tüm insanların eşit olduğu maddesinden başlayarak sohbetimizi açtık. Bu konuda herkes hemfikirdi. Onlara dil, din, ırk, cinsiyet fark etmeksizin tüm insanların eşit olduğunu; her insanın yaşama, sağlık, eğitim, beslenme ve barınma, düşünce ve ifade özgürlüğü, seçme ve seçilme gibi haklara sahip olduğunu anlattım. Hiçbir şekilde hiçbir insanı inancı, geldiği köken, sahip olduğu ten rengi ya da cinsiyetine göre dışlamamız gerektiğini anlattım. Ardından bu konu hakkında kapsamlı bir açıklama yaptım ve kafalarındaki soru işaretlerini gidermiş oldum. Selin söz hakkı alarak şu soruyu sordu ve bir konudaki şaşkınlığını dile getirdi:” Nasıl ya, herkes Allah’a inanmıyor mu?”. Ben de ona dünyada var olan tek dinin Müslümanlık olmadığını, başka insanların başka dinlere inanabileceğini ve başka kutsal kitapları olduğunu hatta bazı insanların hiçbir dine mensup olmadığını ve herhangi bir inanca sahip olmadığını söyledim. Bu söylediklerime ek olarak şunu söyledim: “Bu gibi farklılıklara karşı saygılı olmalıyız. Hoşgörü göstermeliyiz. Hiçbir zaman bu farklılıklarımızdan dolayı kimseyi dışlamamalıyız.” Ardından Ada şöyle bir ekleme yaptı: “Eğer başka insanları dışlarsak o insanlar üzülür.

Kimseyi üzme hakkımız yok.” Biz de ona katılarak bu sohbetin sonuna gelmiş olduk. Sohbetimizden sonra birazcık kitap okuduk. Aslında dün yaptığımız mama kaplarına su ve mama koyup hayvanlara dağıtacaklık fakat yağmurlu olduğu için bu etkinliği ertesi güne bırakmak zorunda kaldık. Onun yerine jenga, tombala ve solo test oynadık. Son olarak da evde yapmış olduğum muffinleri yedik ve süt içtik. Böylece 9. Günümüzün sonuna gelmiş olduk.

10. Gün: Bugün etkinliğin son günü olduğu için güne çok buruk başladım. İçimde bir üzüntü vardı. Keşke birinci güne geri dönebilsem de çocuklarla geçirdiğimiz o güzel vakitleri tekrar geçirebilsem diye içimden geçirdim. Üzüntüyle son günün planlamasını yapmaya koyuldum. Aslında bugün çocukları özgür bırakmak istiyorum. Kendileri ne yapmak isterlerse o etkinlikleri yapalım istiyorum. Zaten dün de kendileri “Ekin Abla son gün çok eğlenelim olur muu” dediler. Ben de olur dedim ve kabul ettim. İkram olarak sigara böreği ve yanında ayran hazırladım. Saat 17.00 gibi toplandık. 2 gün önce hazırladığımız mama kaplarımızı aldık ve mahalledeki hayvanlara mama ve su koymak için yola koyulduk. Mahallede hayvan gördüğümüz yerde su ve mama kaplarını doldurup kapları uygun bir yere yerleştirdik. Mamaları yemeye ve su içmeye gelen hayvanları sevdik, okşadık. Böylece 8 tane su ve 8 tane mama kabı dağıtmış olduk. Hayvanlara mama ve su dağıttıktan sonra sigara böreklerimizi yedik ve yanında ayran içtik. Ardından etkinlik alanına döndük. Kardeşlerim resim çizmek istediklerini söylediler. Hemen resim malzemelerini çıkardım ve resim çizmeye başladılar. Ardından her birinden projeye dair duygu ve düşüncelerini ifade ettiği bir paragraflık bir yazı yazmalarını rica ettim. Bir çocuk hariç herkes yazdı. Seyit Ali alfabedeki 11 harfi söyleyemiyor. O yüzden bir şeyler anlattığında zaman zaman onu anlamakta zorluk çekiyordum. 11 harfi söyleyemediği gibi bu 11 harfi de yazamıyor. O sebeple yazma-okuması oldukça eksik. Ek olarak Fatma da geçtiğimiz sene 1. sınıfı tamamladı fakat depremden sonra koşullar gereği çok iyi bir eğitim alamamış. Depremden sonra okula çok az bir süre gidebilmiş. Zaten bir çocuk olarak yaşadığı travmayı da hesaba katarsak depremden sonra çok da sağlıklı bir eğitim almadığını tahmin edebiliriz. Haliyle okuma yazması oldukça zayıf. Dolayısıyla Seyit Ali

yazı yazamadı. Fatma da sadece bir iki cümle yazabildi. Seyit Ali'nin abisi Emir de aynı şekilde alfabedeki bazı harfleri çıkaramadığı için konuşması da yazması da okuması da zayıf. Bazı harfleri hiç bilmiyor. O yüzden kendisinin yazdığı yazının anlaşılması birazcık zor olabilir. Yazıları yazdıktan sonra biraz sohbet edip son günümüzü de bitirmiş olduk. Son gün olduğu için hepimiz biraz duygusaldık. Herkesi tek tek evine bırakıp çocukların aileleriyle de vedalaştım. Onlarla vedalaşırken telefon numaramın ailelerinde olduğunu ve bana istedikleri zaman ulaşabileceklerini söyledim. İster gecenin 3'ü ister sabahın körü ne zaman ararlarsa arasınlar telefonumun her zaman onlara açık olacağını söyledim. Onların artık benim kardeşim olduğunu ve onlara ablalık yapmaya her zaman hazır olduğumu dile getirdim. Selin bir anda üzgün bir ses tonuyla "Ekin Abla eğer yoğunluğundan ve okulundan vakit bulabilirsen bizi ziyarete gelir misin?" dedi. Ben de "Tabi ki tatlım, şu an söz veremem ama ilk fırsatta sizi ziyarete geleceğim" dedim. Oradan Fatma heyecanlı bir şekilde "Ekin Abla bu etkinlik tekrar olacak mıııııı acaba? Olsun olsunnnn lütfen olsunnn" dedi ve ardından Elif, Selin ve Ada da "Eveeeeet, lütfen olsun " diyerek Fatma'ya katıldılar. Ben de şu an belirsiz olduğunu, eğer olursa seve seve bu etkinliği tekrardan beraber yapabileceğimizi dile getirdim. Etkinliğin tekrar olabileceği konusunda açık bir kapı bıraktığım için mutlu oldular. Fakat etkinlik bittiği için de üzülyorlardı. Gözlerindeki buruk sevinci gördüm. Duygulandım fakat 10 gün boyunca çok güzel vakit geçirdiğimizi, onlara çok güzel bilgiler verdiğimi, sürecin istediğim gibi ilerlediğini ve çocukların gözündeki mutluluğu hatırlayınca içimi bir mutluluk kapladı. Ardından her biri için aldığım 6'lı renkli kalem seti, winx'li ve örümcek adamlı kitap etiketlerini, okuma kitabı, renkli not defteri ve 2 tane kitap ayracı hediyelerini verdim. Her biriyle sarılıp vedalaştım ve evime döndüm.

Kedilere mama ve su dağtırken

Hayvan sevgisini en yoğun hissettiğimiz anlar ☺

Merhaba ben FATMA. Ekin Ablayla onkigün
boyunca çok ekinlik yaptık.
Islaka kek yedik, peynirli künefe yedik. Çok
eğlendik.
Meyve yedik. Güzel şeyler öğrendik.

Fatma'nın proje hakkındaki yorumu

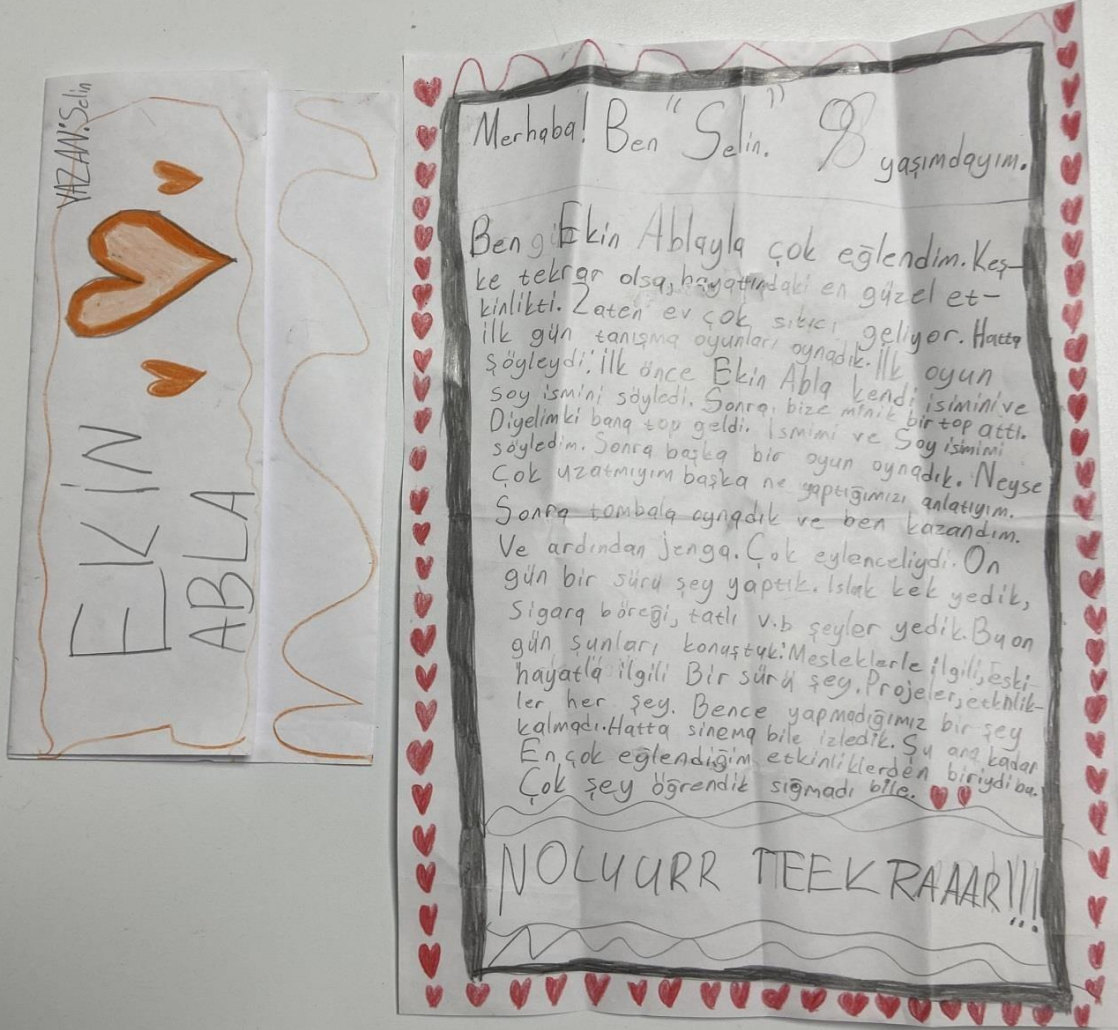
Merhaba benim adım Hasan
Hüseyin ekin abla bizlerle
oyun oynadık. ekin abla mes-
lek Sahibi olanın önemini, Atar-
türkü, cumhuriyeti, kadın ve erkek
esitliğini anlattı. Islatmak yedik.
muzlu süt içtik meyve yedik.
Saklı beslenmemiş gerekti-
ğini konuştuk. film izledik.
Film izlerken patlamış mısır
yedik ve limonata içtik.
ekin ablaya ve dernek tekilere
tesek kuer ederim. ne olur bu
etkinlik tekrar olsun lütfen

Hasan Hüseyin'in proje hakkındaki fikirleri

Ada
Merhaba ben Ada yaşıyorum
8 Ekin Ablamla bir sürü şey
Yaptık bize bir sürü şey öğre-
tti. Bize ıslak kek muzlu süt
ve sigara böreyi ve ayran ik-
ram etiler bir sürü etkinlik
yaptık kedilere köpeklerle
mama verdik jenga oynadık
süt içtik meyve yedik
bir sürü resim yaptık
umarım bunların hepsi
yenide başlasa yine mu-
tlu olalım sizi seviyorum

Ada'nın proje hakkındaki yorumu ve hazırladığı zarfı

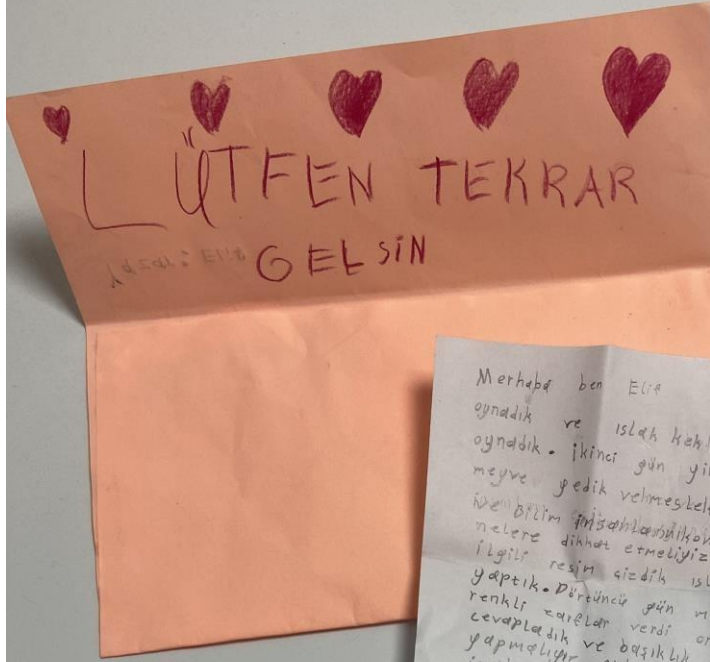

Selin'in proje hakkındaki duygu, düşünceleri ve mektubu için hazırladığı zarf

Merhaba! Ben "Selin." 8 yaşımdayım.

Ben Ekin Ablayla çok eğlendim. Kes-
ke tekrar olsa, hayatımdaki en güzel et-
kinlikti. Zaten ev çok sıkıcı geliyor. Hatta
ilk gün tanışma oyunları oynadık. İlk oyun
şöğleydi. İlk önce Ekin Abla kendi ismini ve
Soy ismini söyledi. Sonra, bize minik bir top attı.
Diyelimki bana top geldi. İsmimi ve Soy ismini
söyledim. Sonra başka bir oyun oynadık. Neyse
Çok uzatmıyorum başka ne yaptığımızı anlatıyorum.
Sonra tombala oynadık ve ben kazandım.
Ve ardından jenga. Çok eğlenceliydi. On
gün bir sürü şey yaptık. Islak kek yedik,
Sigara böreği, tatlı v.b şeyler yedik. Bu on
gün şunları konuştuk: Mesleklerle ilgili, Eski-
hayatla ilgili Bir sürü şey. Projeler, etkinlik-
ler her şey. Bence yapmadığımız bir şey
kalmadı. Hatta sinema bile izledik. Şu ana kadar
En çok eğlendiğim etkinliklerden biriydi bu.
Çok şey öğrendik sığmadı bile. ♥♥

NOLYURR TEEKRAAAR!!!

Merhaba ben Elif birinci gün bir yanlış iki doğru yaptım
oyndık ve ıslak kedi yedik. İki tonbala oynadık ve cennet
oyndık. İkinci gün yine bir yanlış iki doğru yaptım
meyve yedik ve meslekler hakkında konuştuk ve Bilimin önemini
kendi bilim fırsatları hakkında konuştuk. Üçüncü gün meslek seçerken
nelere dikkat etmeliyiz bunu konuştuk ve hayalindeki meslekle
ilgili resim çizdik ıslak kedi ve sığa ıstık ve biraz parçıl
yaptık. Dördüncü gün meslek ve sığa ıstık ve biraz parçıl
renkli zıvalar verdi onların işine soruları vardı ve o soruları
cevapladık ve basıklık sistemimizi güncelledik için neler
yapmalıyız onları konuştuk ve makhama ve dıran yedik ve
ıstık ve parçıl yaptık. Beşinci gün beyin fırınası yaptık
ve sohbet ettik ve parçıl yaptık ve eve gidiş yeme
yedik ve geri döndük ve film izledik. Altıncı
gün Atatürk'ün ve Cumhuriyetin önemini konuştuk ve
hayvanların önemini konuştuk ve doğa yürüyüşü yap-
tık. Sonra künece yedik ve çevremizdeki korumalıyız
ve kadın erkek eşitliğini konuştuk.

NOT: İnşallah Ekin dılar tekrar gelir
Lütfen tekrar gelsin onu çok sevdim ve on gün
değil kırk gün olsaydı ıstık ve on gün sonra
girmeseydi keşke.

ve ne
olur tekrar
gelsine
Lütfen

Elif'in proje hakkındaki yorumu ve hazırladığı zarf

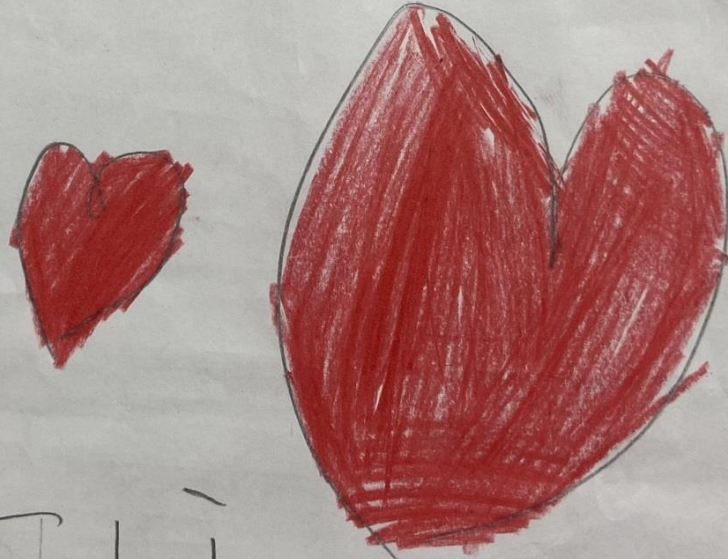
Merhaba ben Elif birinci gün bir yanlış iki doğru oynadık ve ıslak kek yedik. İkinci gün yine bir yanlış iki doğru oynadık ve cenke meyve yedik ve mesleklerle ilgili konuştuk ve Bilimin önemini öğrenelim insanlarla konuştuk. Üçüncü gün meslek seçerken nelerle dikkat etmeliyiz buna konuştuk ve hayalindeki meslekle ilgili resim çizdik ıslak kek ve süt içtik ve biraz patıl yaptık. Dördüncü gün meslek canlandırması yaptık ve Ekin dble renkli zarflar verdi onların işine sorular vardı ve o soruları cevapladık ve başlık sistemimizi güçlendirmek için neler yapmalıyız onları konuştuk ve makarna ve ayran yedik ve içtik ve pazıl yaptık. Beşinci gün beyin fırtınası yaptık ve sohbet ettik ve pazıl yaptık ve eve gidip yemek yedik ve geri döndük ve film izledik. Altıncı gün Atatürk'ün ve Cumhuriyet'in önemini konuştuk ve hayvanların önemini konuştuk ve doğa yürüyüşü yaptık. Sonra künefe yedik ve çevremizi korumalıyız ve kadın erkek eşitliğini konuştuk.

NOT: İnşallah Ekin dble tekrar gelir. Lütfen tekrar gelsin onu çok sevdim ve on gün değil kırk gün olsaydı keşke ve on gün sonra gitmeseydi keşke.

ve ne olur tekrar gelsin Lütfen

Merhaba Ben Emir Eki Alal
10 gün boyu çok çok çok
mevle yepit ket yed
eki Alal Bizi çok çok çok
sevdi t nœ nœ nœ tœ tœ
dœ i nœ EMİR.

Eki Alal

Emir'in etkinlik hakkındaki fikirleri

Elif'in benim için çizdiği resim ☺

NOT: Projeyi ilk defa yapacağım için projeye başlamadan önce çok heyecanlıydım. Kendimden tam olarak emin olamıyordum. Daha doğrusu bir şekilde bu projeyi yapacağımı biliyordum fakat istediğim gibi olup olmayacağını bilmiyordum. Tam olarak içime sinecek mi acaba diye düşündüm. İlk önce yapacağımız tüm etkinlikleri planladım ve not aldım. Gerekli malzemelerin listesini çıkardım. Bir etkinlik dolayısıyla Ankara'dan Hatay'a geçecektim. Gerekli malzemelerin hepsini Hatay'a gitmeden önce Ankara'dan aldım. Depremden sonra Hatay'daki imkanlar kısıtlı olduğu için bazı malzemeleri Hatay'da bulamayabileceğimi düşündüm ve riske atmadan tüm malzemeleri Ankara'dan aldım. 10 gün boyunca online stajımla ilgili görevlerime ek olarak enerjimin büyük bir kısmını etkinliklere harcadım. Çocukların yanına giderken mental olarak

da kafamı boşaltıyordum ki onlarla daha enerjik ve daha sağlıklı bir şekilde vakit geçirebileyim. Zaten çocuklarla geçirdiği vakit süresince insan tüm dertlerini unutuyor☺.

Rapora eklenecek fotoğraflarda kardeşlerimin yüzlerinin çıkmamasına oldukça dikkat etmeye çalıştım fakat bazı durumlarda bunu tam olarak sağlayamadım. Ne kadar dikkat etmeye çalışsam da bazı fotoğraflarda ister istemez çocukların yüzleri çıktı. Kontrolümde olmayan bu durumu belirtmek istedim.

Bu projeyi yapmamıza vesile olan başta Nezihe Hanım olmak üzere Türk Üniversiteli Kadınlar Derneği İstanbul Şubesi'ne ve emeği geçen herkese binlerce defa teşekkür ediyorum. Proje hakkında bizi detaylıca bilgilendiren, her sorumuzu özenle cevaplayan, proje hakkında soru sormak için her aradığımda kucaklayıcı bir şekilde telefonu açan ve her sorumu özenle cevaplayan Nezihe Hanım'a özel teşekkürlerimi sunarım. Yaşadıkları bunca travmanın ardından çocukların gülümsemesine ve bilinçlenmesine olanak tanıdığınız için hem çocuklar adına hem kendi adıma çok teşekkür ederim.